

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:47	20:05	19:06	תל אביב
20:51	20:08	19:04	ירושלים
20:48	20:05	19:06	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מתנת ההודאה

הוא יצא מתחנת הדלק, הביט ימינה ושמאלה. התמרור נראה קצת עקום, הרחוב היה שקט, לא נראתה ניידת באופק. מחמת שנחפז ביותר קיבל החלטה נמחרת, ו'חתך' במקום הלא נכון אל הרחוב הראשי...

רגע אחר כך חלפה במקום ניידת, והחלה לנסוע אחריו. ברמזור השלישי שמע את הקריאה 'סקודה לבנה עצור', והבין שהגיע הרגע לתת את הדין... השוטר עצר לידו, בדק רשיונות, ואמר לו: 'אתה יודע, פנית במקום אסור, זה קנס 500 שקל וארבע נקודות. מה תרצה לומר להגנתך?'

'מה יש לי לומר?' - נאנח הנהג. 'אכן, כל מילה נכונה... אני קצת ממהר, תן לי את הקנס ותשחרר אותי...', 'בסדר', המהם השוטר מתחת לשפמו, והלך אל הניידת לרשום את הפרטים. בינתיים, החליט הנהג לנצל את הזמן. 'תודה בורא עולם!', גאה לבו והמה בהודאה נרגשת, 'אין לי ספק שכל מה שקורה זה לטובתי. אני מודה לך על הקנס, תודה על הארבע נקודות, תודה מעומק הלב!'

והוא יושב ומודה, מתוכף באצבעותיו על ההגה, ממתין לשוטר שישוב עם הדו"ח. לפתע התכופף אליו השוטר מבעד לחלון ואמר: 'אתה יודע מה, לא יודע למה, אבל החלטתי לרחרם עליך הפעם. סע לדרכך בלי דו"ח, בזהירות! - הורה, שב לניידת, התניע ונסע...

והנהג ההמום נותר עוד כמה דקות לשבת, נדהם מההתרחשות המזוהר, כיצד ניצל מדו"ח תנועה מיותר ויקר, בזכות הודאה נרגשת עליו. וכשסיפר לנו את הסיפור הוסיף ואמר: 'כנראה שכל המטרה של דו"חות, צרות, קשיים ובעיות, זה כדי לגרום לנו להרים עיניים לשמים. ומשעה שהודיתי ונשאתי עיניים לבורא עולם - הפך הדו"ח למיותר!... וכל מילה נוספת - מיותרת! (הרב אשר קובלסקי)

שבת קודש

אדם שמחלל שבת הוא הוריד את השלטת יהודי מעצמו

השבת היא הבסיס של היהודי, כתוב בפסוק "אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו". אומר הזוהר הקדוש: אדם שהדבר הכי יקר שיש לו, לא לן אצלו, הוא כבהמה, איזה דבר הכי יקר יש לאדם? זו הנשמה שלו!! ואם היא לא לנה אצלו, מסתלקת ממנו, הוא נמשל כבהמות! נשאלת השאלה, איך יתכן אדם שאין לו נשמה? התשובה היא: זה מי שמחלל שבת! מחלל שבת אפילו הנפש מסתלקת ממנו, נשאת לו נפש בהמית בלבד! הוא והפרה אותו הדבר! הנשמה לא נמצאת אצלו, הוא כבהמה על שתיים.

נפסק בשולחן ערוך, שמי שמחלל שבת אסור להעלותו לספר תורה, ומה שמעלים אותו בכל זאת אינו אלא מפני דרכי שלום, ומשתדלים לתת לו עליית הוספה. מי שמחלל שבת דינו כגוי לרוב דבריו! הוא נוגע בין אסור לשתות את היין. הוא לא מצטרף למניין בבית כנסת כי הוא כנכרי, הוא כמו גוי!

כתוב בזוהר הקדוש: אדם שמחלל שבת אין לו חלק בעם ישראל! השלט של יהודי זה שבת קודש! החפץ חיים אומר אדם בא לחנות, יום יומיים שובע החנות סגורה, הוא חושב כנראה יצאו לחופש. אולם אם בא ורואה שהורידו את השלט, יודע שהחנות נסגרה, פשט את הרגל. השבת היא השלט על האדם, שהוא שייך לקב"ה. שהוא ישראל. אם מחללים שבת מורידים את השלט!! פשטתי רגל, אני כבר לא יהודי.

אם יהיה האדם מיליארדר, ויחזיק את כל התלמודי תורה, כל קופות הערים, היתומים והאלמנות, יחזיק כוללים וישיבות, אם אינו שומר שבת - ירד לגיהנום ולא וואים אותו בשמים.

מעשה נורא עם מרן החפץ חיים. פעם בא לאיזה עיירה, וכולם באו לקבל ממנו ברכה. עבר לפניו עשיר גדול אחד, וחבילת שטרות בידו, סכום גדול להחזקת תורה וצדקה. הח"ח תפס את ידיו והחל בוכה, אותו אדם לא ידע את נפשו, ואמר אם מעט הוא אוסיף כהנה וכהנה ובלבד שהרב לא יצטער. אמר לו החפץ חיים, **על הכסף אני בוכה? על יד נדיבה כזו שתשוף בגיהנום אני בוכה!** יד נדיבה כל כך, כל כך חבל! למה אתה מחלל שבת!?

הוא אשר אמרנו, גם אם נותן מיליונים הוא יהיה בגיהנום! בלי שמירת שבת הוא יורד גיהנום. איך אפשר לחלל שבת?! שבת קודש!! ומה שכתוב בתורה זה "אש שחורה על גבי אש לבנה",

שבת קודש חמורה מברית מילה, מיום כיפור וממזוזה. מי שמחלל שבת בכל יום הוא חי בנס, ה' נותן לו חיים במתנה אולי יחזור בתשובה, יש שנותנים לו אורך ימים ויש מעט, כל אחד וסאתו כל אחד והחשבון שלו. מי שמחלל שבת הוא חי בנס, זמנית, ובגלל חשבונות שמים נגזר עליו לחיות ואם לא ישוב - להשמדם עדי עד. איך לא פוחדים? איך אפשר לחלל שבת קודש?!

לפני כמה שנים, לאחר הדרשות ביום רביעי אני מקבל קהל, לפעמים עד ארבע וחצי לפנות בוקר. לילה אחד נכנס אלי בחור שהגיע מהצפון שחזר כאן בתשובה, והביא עימו בחור חילוני, היום הוא ת"ל אדם ירא שמים מרבים, בן תורה יקר שביקרים. אמרתי לבחור החילוני: אני רוצה ממך מתנה, איזה מתנה הרב רוצה? את השבת הקרובה אני רוצה שתשמור. רק שבת אחת? כן. אמרתי לו תבטיח לי שבכל מקרה אתה שומר שבת. הוא הבטיח, אם הרב אמר - אני מתחייב היפך העולם ואני שומר שבת! והנה אני נוסע פעם בחודש למירון קורא עם תלמידים האדרא רבה ואדרא זוטא מתפללים ותיקין וחוזרים לבני ברק. והנה חצי שנה לאחר המקרה הנ"ל, אני עומד בציון וקורא בזהר, אני לא מדבר באמצע, אותו בחור שהביא אותו נוגע לי בכתף אני מקשיב לו. זוכר אתה את הבחור שהיה איתי אצלך במשרד? אני מהנהן בראשי, אותו בחור הוא מספר, הוא הדומיננטי ביותר בשכונה שלנו, הוא מארגן בכל ליל שבת את כל החברה נוסעים לכל מיני מקומות. בשבת הזו הוא סרב ללכת איתם, ואמר להם כי הבטיח לרב, החברים שלו רק שמעו את המילה רב החלו לחרף ולגדף, אולם הוא עמד במילה שלו ולא נסע. **נסעו הם רח"ל ונהרגו בתאונת דרכים קטלנית.** השמירה הגדולה ביותר לאדם זה שבת קודש.

אין עונג ושמחת חיים כמו השבת, וקראת לשבת עונג. כאן בישיבה, כל ליל שבת קוראים תהילים מאחר חצות עד הנץ, וכולם מדושני עונג, אני מתגורר במרחק ובקושי ישן בלילה, וזה אחר שכל השבוע בקושי אני ישן. זה לא קל, אבל אין עונג גדול מזה, בהתלהבות גדולה מזה. איזה תענוג ללכת היום בפרדס כץ בלילות שבת, לפני ארבעים שנה היה פחד, שלום עליכם מלאכי חבלה. שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים אלפי שנים לאור הפרשה להצלחתם אז לעיני קדושתם ההקדשה נעשית: 05-04-01-00-00

לימינו
ידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דייה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה רושין בן דינה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון סגילית בת חנה חן בן חיה שמעון בן ילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

הגרפיקאי

סיפרתי לו שהייתי בדרכי לראיון בחברה מסוימת, ואני מקווה מאוד שיקבלו אותי לעבודה שם.

האיש קפץ ממקומו, נעץ בי מבט ושאל "אתה גרפיקאי בעל ניסיון? מה אתה אומר!" הופתעתי מתגובתו החריגה. מה כל כך מיוחד בזה שאני גרפיקאי? הוא מלמל לעצמו, "איזה סיפור יש לנו כאן, איזה סיפור".

"תשמע, אני בעלים של חברה די גדולה. אתמול פיטרתי את הגרפיקאי שלנו, כי התברר שהוא מעל באמון שנתתי בו וגרם לנו נזקים לא פשוטים. חשבתי שעד שאמצא גרפיקאי טוב, עלול לעבור זמן רב מדי. אני זקוק לגרפיקאי עכשיו, ומיד. ופתאום אני מוצא גרפיקאי בעל ניסיון עומד ומחכה חסר ישע על שוליו של כביש שומם, שהגעתי אליו בטעות מוזרה לחלוטין. תגידי, מה דעתך לבוא איתי עכשיו ולהראות לי את הביצועים שלך בגרפיקה?"

"אני מצטער אך בשעה זו לא אוכל לבוא לראיון מאחר שיש לי שיעור תורה שאני לא מוכן להפסיד..."

את הראיון שנקבע לי כבר הפסדתי, מאוחר מדי. הנהג השאיל לי את הטלפון שלו, והתקשרתי אל החברה. הסברתי להם שנתקעתי בדרך, ומשום כך אין לי אפשרות להגיע בזמן שנקבע. סיכמנו שאהיה איתם בקשר למחרת, והמשכתי בנסיעה עם אותו האיש. הוא בחן את תיק העבודות שלי, בדק את היכולות שלי בסוג העבודה שנדרש אצלם בחברה, וקיבל אותי לאלתר לעבודה אצלם.

עכשיו כבר יכולתי לראות אפילו בעיני בשר ודם, את טובתו הגדולה של הקב"ה. העבודה בחברה הזאת היתה טובה בהרבה מהעבודה שיכולתי להשיג בראיון שנקבע. בחברה של 'הנהג' היו הבוס ומרבית העובדים יהודים, ובנוסף, המשכורת שם גבוהה יותר, וזמן הנסיעה לעבודה קצר יותר. נסתרתי הן דרכי ה', אך אין ספק שתמיד אנחנו צריכים לזכור כי מלימוד תורה ומקיום מצוות לא מגיע שום הפסד, אלא רק שכר טוב. (ומתוך האור).

חיפשתי את מקור הבעיה, אך לא הצלחתי למצוא דבר חזרתי לאוטו, וניסיתי להתניע, אך הרכב נותר דומם לחלוטין. אי אפשר להתניע, אי אפשר לנסוע אפילו מילימטר. נלחצתי מאוד. עמדתי לצד הכביש, שהיה די שומם, וקיוויתי שמישהו יעצור וייקח אותי טרמפ. חשבתי לעצמי, מה קורה פה? הן אני הייתי כל כך בסדר, התחזקתי בלימוד התורה בשיעור היומי ובתפילה, למרות הסכנה שאאבד את המשרה הנחשקת. מדוע זה קורה לי? נראה שאני עומד לאחר לראיון, ועכשיו אין ספק שלא ירצו לקבל אותי לעבודה, עובד שכבר בראיון הראשון לא מוכן להתגמש ולבוא בזמן שקובעים לו, וכשבאים לקראתו וקובעים לו מועד אחר לפי בקשתו, הוא מעז לאחר לפגישה, מי ירצה עובד כזה?

חשבתי להתקשר לאחד ממכרי שיבוא לקחת אותי, אך הסוללה של הטלפון הנייד לא עובד. עמדתי כך בשולי הכביש במשך שעה וחצי. בזמן הזה התפללתי אל ה' שיעזור לי, וגם התחזקתי באמונה. אמרתי לעצמי "כל מה שה' עושה זה לטובה" כמו שנאמר "טוב ה' לכל", אין ספק שמה שקורה פה עכשיו זה טוב אמיתי. לפתע עוצר לידי רכב יוקרתי מאוד. "מה הבעיה?" שאל אותי הנהג. סיפרתי לו שאני צריך להגיע בדחיפות לעיר, והרכב שלי תקוע. "אני ממהר מאוד", אמר בעל הרכב, "אך אם אתה רוצה, תיכנס לאוטו ותיסע איתי עד הכניסה לעיר, ומשם תסתדר איכשהו".

נכנסתי לרכב והאיש החל לנסוע. הודיתי לה' על שאגיע לפחות למקום יישוב, ולא להיתקע חסר אוניס בשולי כביש נידח. תוך כדי הנסיעה התפתחה שיחה ביני לבין הנהג. הנהג סיפר שהגיע לכביש הנידח בטעות, הוא לא יכול להבין איך התרחשה הטעות המשונה הזאת מאחר שכבר 14 שנים הוא נוסע במסלול מסוים ומעולם לא טעה. רק היום נכנס בטעות בפניה לא נכונה, וכך הגיע לכביש הנידח, שבו מצא אותי עומד מסכן וחסר ישע. האיש שאל אותי במה אני עוסק, סיפרתי לו שאני גרפיקאי מנוסה אך זה כמה חודשים שאני לי עבודה. גם

מספר רבי בן ציון סנה: יהודי בשם ר' יחזקאל לנדא מארה"ב התקשר אלי, וסיפר בהתרגשות את אשר אירע עמו: הוא עבד אצל מעסיק גוי כגרפיקאי, ויום אחד מכר הבוס שלו את העסק לאדם אחר. בעל הבית החדש פיטר חלק מן העובדים, וביניהם ר' יחזקאל. היתה זו מכה קשה לר' יחזקאל, שהתקשה במציאת מקום עבודה חדש. עברו חודשיים ושלושה, ור' יחזקאל לא מצליח למצוא עבודה, אולם מתוך הייאוש והחשיכה נדלק לו אור של רוחניות: יש בורא לעולם, והפרנסה ממנו. צריך להתפלל אליו, חשב לעצמו והתחיל להתפלל מעומק הלב ובכוונה גדולה, ולא רק על הכסף. התפלל והתפלל, אך שינוי לטובה לא ראה.

החליט ר' יחזקאל לקבוע שיעורי תורה בבוקר ובערב, ואכן כך עשה, אך שינוי לטובה עדיין לא ראה. כמעט שהתחיל להתרעם ר"ל, אך היצר הטוב גבר בו, והוא אמר לעצמו: "וכי אני מתפלל ולומד רק כדי שהקב"ה יתן לי פרנסה? ומה יהיה לאחר שאזכה בפרנסה, האם יתקיים בי ח"ו וישמן ישורון ויבעט? לא. ריבוננו של עולם, אני מבטיח בלי נדר להמשיך בקביעת עתים לתורה, בין אם תהיה לי פרנסה ברווח ובין אם לא.

יומיים לאחר מכן ראה מודעה "חברה גדולה מחפשת גרפיקאי מומחה". ר' יחזקאל מיהר ושלח קורות חיים, וכבר באותו לילה התקשרו אליו כדי לקבוע ראיון עבודה ליום המחרת. ר' יחזקאל קיווה מאוד להצליח בראיון ולקבל את העבודה, אך התעוררה בעיה: השעה שקבעו לראיון היתה בדיוק שעת השיעור. ר' יחזקאל עמד בניסיון, ועל אף שחשש להפסיד את ההזדמנות למשרה המוצלחת, אמר לנציג החברה: "אני מצטער, אך בשעה זו לא אוכל לבוא לראיון, מאחר שיש לי שיעור תורה שאותו אני לא מוכן להפסיד. האם אוכל לבוא בזמן אחר?" להפתעתו של ר' יחזקאל, השיב האיש באדיבות, "אין בעיה, נקבע לשעה מאוחרת יותר".

למחרת, מיד לאחר השיעור, יצאתי ברכבי לכיוון העיר. האצתי למהירות גבוהה ביותר שמתיר החוק בכביש זה, מאחר שהיה לי חשוב מאוד להגיע בזמן לראיון העבודה. לפתע אני חש בריח של פלסטיק שרוף. עצרתי את הרכב,

עם שבט בנימין, והואיל והלכה זו נתחדשה ביום בט"ו באב נקבע יום זה ליום טוב.

ט"ו באב

ג. יום שכלו בו מתי מדבר - בספר במדבר פרשת שלח לך מסופר שעם ישראל שלחו מרגלים לתור את ארץ ישראל, והמרגלים חזרו ביום ט' באב ודיברו לשון הרע על ארץ ישראל ובעקבות זה נשבע ה' יתברך שכל הזכרים מבן 20 שנה ועד 60 שנה ימותו במדבר ולא יכנסו לארץ ישראל וכן נגזר על עם ישראל להיות 40 שנה במדבר, ולכן כל שנה ביום ט' באב היו חופרים קברים כל אחד לעצמו והיו נכנסים לקבר ובבוקר היה הכרוז קורא ואומר הבדלו החיים מן המתים וכל אחד שהיה נשאר בחיים היה הולך לביתו, ובשנה האחרונה חפרו קברים ובבוקר קמו וראו שהם חיים ואף אחד לא מת כיוון שכך חשבו שטעו בחשבון הימים ולכן חזרו ושכבו בקברים כל לילה עד ט"ו באב שאז כבר הירח מלא וכיוון שראו את הירח מלא שזה בט"ו באב הבינו שלא טעו בחשבון אלא ה' יתברך מחל להם ולא הרגם, ולכן קבעו את יום ט"ו באב ליום טוב.

ד. יום שהותר עם ישראל לעלות לבית המקדש - בימי רחבעם הבן של שלמה המלך התחלקה המלכות בעם ישראל היה מלך יהודה ובנימין (והוא היה בירושלים) והיה מלך ישראל שהוא מלך על שאר השבטים, ומלך ישראל היה ירובעם בן נבט והוא שם שומרים על הדרכים שהיו מובילות לירושלים כדי שעם ישראל לא יעלו לבית המקדש ואז יחזרו לשלטונו של רחבעם, ולאחר מאות שנים הושע בן אלה היה מלך ישראל וביטל את השומרים שהיו על הדרכים ואותו היום שביטל היה יום ט"ו באב.

ה. יום שניתנו בו הרוגי ביתר לקבורה - בזמן חורבן בית המקדש השני היתה עיר בארץ ישראל ושמה 'ביתר' והרומאים החריבו את העיר כולה והרגו שם אנשים נשים וטף והיה הדם של ההרוגים הולך ונשפך אל הים ובמשך כל תקופת המלך אדריינוס הרשע לא נתנו הרומאיים לקבור את ההרוגים ונעשה להם נס ולא נרקבו הגופות וגם לא הסריחו, ביום ט"ו באב נתן מלך אחר לקבורם ועליהם תקנו ברכה רביעית בברכת המזון הטוב והמטיב, "הטוב" שלא הסריחו, "המטיב" שנתנו לקבורה.

ו. יום שפסקו מלכרות עצים למערכה - לצורך בית המקדש היו כורתים עצים למערכה (אש המזבח), וביום ט"ו באב פסקו לכרות עצים משום שמיום ט"ו באב כוח השמש נחלש ואז לא היו יכולים לכרות את העצים כיוון שהעצים לא היו מספיק מיובשים והיו קצת לחים, ועצים לחים נוטים להתלע ועץ שיש בו תולעת פסול למערכה, והיו שמחים כיוון שהשלימו מצוה גדולה והיה יום זה נקרא יום שבירת הגרון.

הגמרא בתענית מסיימת שמיום ט"ו באב כיוון שמתארכים הלילות צריך להוסיף בלימוד התורה ומי שמוסיף - מוסיפים לו חיים.

ולכן יום ט"ו באב יש לנהוג בו שמחה ולהוסיף מעט במאכל ובמשתה לכבוד היום, ואין לומר בו וידוי ונפילת אפים.

כתוב במשנה בתענית (דף כו' עמוד ב') "אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לעם ישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים" והגמרא שואלת מה יש בט"ו באב שזה נחשב ליום טוב מיוחד מילא יום כיפורים נחשב ליום טוב מיוחד כיוון שזה יום סליחה ומחילה לעם ישראל שעונותיהם של ישראל מתכפרים, וגם ביום כיפור ניתנו לוחות שניות על ידי משה רבנו (היינו שמשה ירד מהשמים עם הלוחות הראשונות וראה את עם ישראל שחטאו בחטא העגל אז שבר את הלוחות הראשונות, ואחר כך עלה משה שוב לשמים והתפלל לה' יתברך שימחל על עוון העגל, וביום י' בתשרי ה' יתברך אמר למשה "ויאמר ה' סלחתי כדברך" וה' יתברך נתן למשה לוחות שניות ומאז נקבע יום י' בתשרי שזהו יום הכיפורים ליום סליחה ומחילה), אבל יום חמשה עשר באב מדוע נחשב ליום טוב מיוחד שעליו אמר רבן שמעון שלא היו ימים טובים כמו היום הזה?

הגמרא מונה שישה דברים שקרו ביום זה:

א. יום שהותרו השבטים להתחתן אחד עם השני - בספר במדבר פרשת מסעי (פרק לו' פסוקים ח' ט') התורה אומרת שאישה שהיא צריכה לקבל נחלה (כגון שאין לה אחים וכו') והיא משבט מסוים אסור לה להתחתן עם אדם משבט אחר כיוון שהיא צריכה לקבל את הנחלה של אביה ואם תחתן עם אדם משבט אחר, כשהיא תמות הילדים שלה יירשו אותה ואז הנחלה תהיה על שם, והרי הילדים נקראים משבט אחר (שכן לענין השייכות לאיזה שבט הולכים אחר האבא), אם כן הנחלה שהייתה עד עכשיו לשבט שלה תעבור לשבט אחר מתי שהיא תמות, ולכן התורה אסרה לאישה שהיא צריכה לקבל נחלה להתחתן עם אדם משבט אחר, ובאו חכמים ואמרו שכל האיסור הזה נוהג דווקא לאלו שנכנסו לארץ ישראל וכבשו אותה בימות יהושע בו נון אבל לאחר מכן בדורות שאחרי זה מותר לאישה שיורשת נחלה להתחתן עם אדם משבט אחר, והואיל והלכה זו נתחדשה ביום ט"ו באב נקבע יום זה ליום טוב, (והרמב"ן על התורה בפסוקים שם כתב שהטעם שהתורה הקפידה דווקא בזמן שנכנסו לארץ בימי יהושע בן נון שאישה שיורשת נחלה לא תחתן עם אדם משבט אחר משום שהתורה רצתה שהשבטים לא יתערבו אחד בשני ושהגבולות לא יהיו מחוברים ולכן אחרי שחילקו כבר את הארץ ולכל שבט יש את הגבולות שלו ונודע מקום כל שבט ושבט, התורה כבר לא הקפידה שיתערבו אחד בשני כיוון שכבר ידוע מקומם של שבט ושבט).

ב. יום שהותר שבט בנימין להתחתן עם שאר השבטים - בנביא בספר שופטים (פרקים יט' כ') מסופר שם ענין מעשה של פילגש בגבעה, ובעקבות מעשה זה כל השבטים נשבעו שלא להתחתן עם שבט בנימין, ביום ט"ו באב דרשו שכל האיסור הזה נאמר דווקא לאותו דור אבל לדורות הבאים אחר כך מותר להתחתן

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

ג'ונגל של אמונה

מי שמתקרב מקבל דקירה אחת ובורח.

גם את הארנבת אוהבים הטורפים לאכול, לכן היא אוכלת במהירות ובורחת למאורה שלה, ושם מוציאה את האוכל, וטוחנת אותו לאט לאט בצורה רגועה. ה' דואג לכל פרט בהשגחה מופלאה. לג'רפה יש צוואר באורך שבעה מטרים! כשהיא מורידה את הראש כדי לשתות, היא היתה צריכה למות מדום לב! כי הראש שלה נמצא 7 מטר מעל הלב, וכשמורידה את הראש בבת אחת הוא נמצא חמש מטר מתחת ללב, במצב כזה היה צריך להיות פיצוץ בעורקים, אבל הקב"ה סידר לה שבעה צילינדרים (עורקים ראשיים) וכשהיא מורידה את הראש חמישה מהם נסגרים, ורק שנים עובדים, ועוד בדקו שקצב הלב שלה מגיע למאתים חמישים פעימות בדקה, כשהממוצע אצל חיות הוא 20 פעימות בדקה! מה רבו מעשיך ה'.

אם היתה לנו את הידיעה שה' משגיח על כל פרט, והוא לא נמצא אי שם בשמים, אלא הוא מתעסק גם עם היתוש והנמלה, ומרחם על בראיו ומגן עליהם, היינו הרבה יותר רגועים.

הקב"ה יודע שכלב מזונותיו מועטים, הוא מפונק ולא אוכל כל דבר, לכן הקב"ה משהה את האוכל במעייו במשך שלושה ימים, ולא מתעכל מהר כדי שיהיה שבע הרבה זמן.

ואם על בעלי חיים כך, כמה ה' יתברך מרחם עליך ועל אשתך והילדים, שאי אפשר לתאר ולשער אפילו בדמיון, ולא רק על הצדיקים אלא גם על החוטאים!

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

מי שרוצה לעשות מסע לג'ונגל יבקש לראות איפה יש יעל סלעים. שהיעל בהריון ומגיע זמן הלידה, היא עולה לנזק סלעים הכי גבוה, כדי להפיל את הולד שמצער אותה מאד. אבל הקב"ה מזמין לה נשר בתזמון מדויק על אלפית השניה, והנשר תופס אותו ומניחו על הארץ שימשיך לחיות!

אומר בורא עולם, תראה באיזה דקדוק אני יורד להציל את הולד של היעל, מה שאתה בכלל לא רואה ולא סופר, ואני יושב ומדקדק עליה את שעת הלידה ומזמן לה נשר, וכך אני עושה עם כל היעלים שבעולם.

ישנם אילות מסכנות שכורעות למות בלידה, והולד לא יכול לצאת והאילה צועקת, והקב"ה שולח לה דרקון (נחש), שהארס שלו זה התרופה שלה, בלי בית מרקחת, ובלי חדר לידה ובלי וטרינר, הדרקון מכיש אותה על פתח בית החרם, והלידה מתבצעת! הדרקון לא מגיע יום קודם ולא יום אחרי, לא דקה לפני ולא דקה אחרי, אלא בדיוק בשניה שהיא צריכה אותו! מה רבו מעשיך ה'! השגחה פרטית לפרטי פרטים, זה צריך לעודד כל אדם בגדולת ה' ונפלאותיו, ולהתחיל לסמוך עליו, שגם לך הוא דואג. האם ראינו פעם איך אוכלים בני העורב, העורב עוזב את בניו, ואין להם מה לאכול. הקב"ה מוציא מתוך הצואה שלהם יתושים ותולעים כדי שיאכלו, "נותן לבהמה לחמה, לבני עורב אשר יקראו", אומר בורא עולם, "אני דואג לבני העורב ואתם צועקים לי שאין לכם אוכל, כל כך הרבה עורבים בעולם, ומיליארדים של בעלי חיים, לכולם אני דואג!" אנחנו שוכחים שהקב"ה דואג בתזמון נפלא לקטן והשפל בברייתו! והאם אותנו הוא שכח?

בשר הקיפוד מאד טעים, והיות והחיות אוהבות לאכול את בשרו, אלקים עשה לו מערכת הגנה של קוצים שלא יטרפו אותו, גם אריה לא מתקרב אליו,

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

בוא והצטרף
לאלפי המפיצים
בכל שבוע את
העלון המפואר
"אור הפרשה"
ושמח את מתפללי בית הכנסת
שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר לימוד **כל ספר האיידא רבה זוטא**
בקברו של התנא האלוכי **ר' שמעון בר יוחאי**

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א
לאחר **קריאת כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ
בקמיע של כל הזוהר הקדוש

